

Sygn. akt IV U 760/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Załęska

Protokolant: sekr. sąd. Ewelina Kubiczak- Kleśta

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 3 października 2013 r. w Sieradzu

odwołania W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 2.04.2013 r. Nr (...)

w sprawie W. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o podjęcie wypłaty emerytury

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję i zobowiązuje organ rentowy do wyrównania emerytury należnej W. P. za okres od dnia 01 października 2011 roku do dnia 29 lutego 2012 roku;**
- 2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.**

Sygn. akt IV U 760/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02.04.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił W. P. uchylecia decyzji z dnia 07.10.2011r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 z 2011r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), prawo do emerytury za okres od 01.10.2011 – 29.02.2012.

W odwołaniu od powyższej decyzji W. P. powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r. wydany w sprawie K 2/12, w którym stwierdzono, że art. 28 ustawy z 16.12.2010r. o zmianie ustawy i finansach publicznych oraz o zmianie niektórych i innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodany przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16.12.2010r. jest niezgodny z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej wniosła o podjęcie wypłaty emerytury za w/w okres wraz z odsetkami.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i wnosił o oddalenie odwołania, argumentując, że działał w oparciu o obowiązujące przepisy ustawy, a opóźnienie w spełnieniu

świadczenia nie było następstwem okoliczność, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność. Nadto podnosił, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie wskazuje ani w swojej treści, ani w uzasadnieniu daty utraty mocy obowiązującej przepisów uznanych za niekonstytucyjne.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. P., urodzona (...)

Decyzją z dnia 17.08.2009r., organ rentowy przyznał W. P. prawo do emerytury od dnia 01.07.2009r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie (**decyzja k. 43/akta ZUS**).

Decyzją z dnia 07.10.2011r., organ rentowy wstrzymał z urzędu W. P. wypłatę emerytury od dnia 01.10.2011r. z powodu nierozwiązania stosunku pracy (**decyzja k. 83/akta ZUS**).

Decyzją z dnia 16.04.2012r. podjęto odwołującej wypłatę świadczenia od dnia 01.03.2012r., z wyrównaniem za okres od 01.03.2012 – 30.04.2012 w związku z rozwiązaniem stosunku pracy (**decyzja k. 84/akta ZUS**).

Wyrokiem z dnia 13.11.2012r. wydanym w sprawie K 2/12 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS jest niezgodny z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1.01.2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

W dniu 28.11.2012r., W. P. wystąpiła z wnioskiem o wypłatę zaległej emerytury wraz z odsetkami (**wniosek k. 20/akta ZUS**).

Decyzją z dnia 02.04.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił uchylecia decyzji z dnia 07.10.2011r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 z 2011r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), prawo do emerytury za okres od 01.10.2011 – 29.02.2012 (**decyzja k. 22/akta ZUS**).

Stan faktyczny w sprawie był bezsporny i wynikał z dokumentów zawartych w aktach emerytalnych. W szczególności niespornym jest że wnioskodawczyni nabyła prawo do emerytury w okresie, kiedy przepisy cyt. ustawy z 17.12.1998r. nie uzależniały jej wypłaty od rozwiązania stosunku pracy .

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie jest częściowo zasadne.

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest wyrównanie emerytury, której wypłatę wstrzymano z urzędu od 01.10.2011 - 29.02.2012r.

Wyrokiem z dnia 13.11.2012r. w sprawie K 2/12, Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż art. 28. ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227, z 2010r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 205, poz. 1365, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118 i 251), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wyrok powyższy został ogłoszony w Dzienniku Ustaw z 22.11.2012r. pod poz.

1285. Z chwilą ogłoszenia tego wyroku przepis w nim wskazany utracił swoją moc (został wyeliminowany z porządku prawnego) w zakresie dotyczącym emerytur przyznanych bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy.

Podstawą wstrzymania wypłaty emerytury wnioskodawczyni z dniem 1.10.2011r. było zaistnienie przesłanki do zawieszenia wynikającej z art. 28 ustawy z 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych i niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257 poz. 1726 ze zm.). Przepis ten stanowił iż, do emerytur przyznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy, o której mowa w art. 6, oraz ustawy, o której mowa w art. 18, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się, poczynając od dnia 1 października 2011r. Ustawą wymienioną w art. 6 jest ustawa o emeryturach i rentach z FUS z dnia 17.12.1998r. w której to ustawie z dniem 1.01.2011r. na mocy powołanej ustawy z 16.12.2010r. wprowadzono art. 103a, który stanowi, iż prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Skoro więc przepis, który był podstawą do wydania decyzji z dnia 07.10.2011r. został uznany za niezgodny z Konstytucją to mimo, że obowiązywał w dacie wydania decyzji o wstrzymaniu wypłaty, nie powinien być w sprawie zastosowany jako niekonstytucyjny.

Sąd Okręgowy podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniach z 7.12.2000r. w sprawie III ZP 27/00 oraz z 13.01.2009r. w sprawie II Po 8/08 że akt uznany za niezgodny z Konstytucją nie powinien być stosowany do stanów faktycznych sprzed ogłoszenia orzeczenia Trybunału.

Wobec tego, że wnioskodawczyni otrzymała prawo do emerytury w reżimie prawnym nie nakładającym na emeryta obowiązku rozwiązywania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą i organ rentowy świadczenie emerytalne wypłacał do 1.10.2011r. mimo kontynuacji zatrudnienia, to należy uznać, że art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 16.12.2010r. nie dotyczył sytuacji prawnej odwołującej i nieuprawnione było wstrzymanie wypłaty świadczenia z dniem 1.10.2011r.

W kwestii żądanych odsetek wskazać należy, że zgodnie z art. 118 ust. 1 i 1a ustawy emerytalno – rentowej, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia (...) po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego. Zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 205, poz.1585), jeżeli zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego.

W ocenie Sądu żądanie wypłaty odsetek jest niezasadne. Organ rentowy nie pozostawał w zwłoce z wypłatą świadczenia, bowiem decyzją z dnia 16.04.2012r. podjęto odwołującą od dnia 01.03.2012r. wypłatę świadczenia, z wyrównaniem za okres od 01.03.2012 – 30.04.2012.

Mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i zobowiązał organ rentowy do wyrównania emerytury należnej W. P. za okres od 1 października 2011r. do 29 lutego 2012r. (pkt 1 wyroku), oddalając odwołanie w pozostałym zakresie na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc (pkt 2 wyroku).